

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Vt nobis ip[s]is moriamur, soliq[ue] Deo viuam[us].18

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

MARGARITAE EVANG.

bis, fructiferos nos efficiens in omni virtute. Atque in hoc sita est omnis salus nostra, ut sic per Christum Iesum introduceamur, & cum ipso vnus spiritus, vna anima & vnū corpus efficiamur.

Qualiter nobis ipsis perfecte mori solique Deo viuere debeamus. Cap. XVIII.

Porro ex isto fundo nostro vel mille mortes quotidie Deo omnipotenti afferre poterimus, in eo quod propriam voluntatē, cupiditatē & intentionem funditus eradiceamus et excidamus, & in Deum immergamur. Sunt namque tria hæc, videlicet voluntas, cupiditas & intentio, principales radices, quibus humana vita innititur. Quæ cum in nobis funditus mortificatæ & in Deum relatae fuerint, omnia alia facile subsequuntur, moriturque homo sibi ipsi, & viuunt soli Deo, in eo, quod iam in nullo prorsus quaerit semetipsum. Sui ipsius namque oblitus, beneplacitissimam Dei tantummodo voluntatem obseruat, id est propter amorem suum, & viuunt secundum omne desiderium Dei, & hoc ad honorem ipsius, solumque mouetur ex intentione Dei, & hoc ad delicias eius. Circa hæc se ipsum quilibet sollicitè obseruare debet, ut nihil agat vel omittat ex inclinatione aut motu sensualitatis in cogitando, in desiderando, in videndo, in audiendo, in verbis, in operibus, in comedendo, in bibendo, in vigilando, in dormiendo, in agendo vel in omittingendo, quatenus videlicet horum nihil agat ob suum commodum aut delectationem, sed solummodo pure propter Dei amorem, & ad gloriam ipsius. Et per hoc homo deificus efficitur permanetque. Quia enim semetipsum exiit, atque

LIBER I.

que sui ipsius oblitus solum Deum obseruat & ideo & ipsius vicissim a Deo cura suscipitur. Hinc etenim ait ipse Deus: Nō rapiet quisquam oues meas de manu mea. Et super hoc tria promittit. Primo, sanctuarium meum ego custodiam. Quis autem cecidit, nisi qui in seipso inuentus est, & in veritate in me non stetit? Secundo, conseruator ego sum regni mei, qui non permitto ingredi, vel saltem quiescere alienas formas in templo sancto meo. Tertio, defendam tabernaculum meum, & non appropinquabit ei vllum flagellum. Cadent a latere tuo mille, & decem milia a dextris tuis. Ecce ista promittit Deus his, qui seipsos obliuiscuntur, & ipsum solum in omnibus obseruant. Etenim vice versa defendit eos, pugnatque pro eis, qui se sponte ab omnibus creaturis in perfecta sui ipsorum abnegatione auertunt, quique vitam suam, & quicquid a Deo receperunt, in diuinam originem referunt, & omnes naturales inclinationes suas in acceptissimam Dei voluntatem immergunt, sibi ipsis perfecte morientes, Deoque soli viuentes, idque non tantum in rebus illicitis, verum etiam in bonis atque concessis, ipsique naturæ accommodis & necessarijs. Imo etiam in rebus supernaturalibus, spiritum & animam concernentibus, videlicet in exercitijs spiritalibus & donis Dei, in quibus homo nō suū cōmodum, vel sensibile saporē, aut consolationē internę quietis, aut vllā vtilitatē hic vel in futuro, sed Dei solūmodo gloriā pure querere debet. Porro per istā mortificationē vera vita & summum gaudiū atq; suprema libertas, perfecta quoq; pax in ipso fundo animæ inuenitur, in qua nimirum

C iij pace

MARGARITAE EVANG.

pace factus est locus Dei, habitatio & requies. Iste plane fundus est, pro quo omnia agenda sunt, in quo tam misere deficimus, nos ipsos in omnibus quærentes, tam in natura, quam in spiritu, quum tamen a Deo prohibitum nobis sit, & minime concessum, vlla re siue corporali, siue spiritali vti, quando in ea nos ipsos quærimus, & acceptissimam Dei voluntatem eiusque supremum honorem negligimus. Hoc etenim faciendo, anima nostra nimis profecto abutimur eamque commaculamus, & infra limites (vt ita dicam) creatureitatis nostræ persistimus, & nequaquam deiformes efficimur, donec nos ipsos funditus abnegemus, & nosmet exeuntes in Deum transeamus, & omnes vires nostras in diuinam virtutem trāspōnamus, vt pote voluntatem spiritus, desiderium animæ & intentionem cordis nostri, quatenus videlicet ista in Deo relinquamus, omnemque vitam nostram, secundū eius dūtaxat supersanctissimam voluntatem, desiderium et intentionem instituamus. Sic namq; deiformes efficimur, & in Deo habitamus, cunctisq; rebus tam corporalibus quam spiritalibus vtimur ob solius Dei amorem. Et hac ratione cūcta nobis licita sunt, nosque deifici cum Deo permanemus. O si quis ista, vel per vnum mensē, aut annum vnum rite obseruaret, ille certe Deo multas quotidie mortes offerret, quoadusque funditus mortificatus, & in Deo sepultus esset, q̄ facto multos deinceps, imensos, viuos ac cœlestes fructus esset producturus. Nunc igitur o anima mea, prorsus abnega te metipsam, & auerte ab omni creatura, Deūque intra te ipsam require, q̄ te ab æterno dilexit, cogno-

cognouit atque vocauit, quique modo intra te clamat languenti amore, quatenus ipsum & tu vicissim eligere, & super omnia incomparabiliter amare, & in omnibus honorem ipsius querere satagas.

Qualiter anima dilectum suum quaerit in quatuor elementis, quem intra semetipsam inuenit. Cap. XIX.

IAm nunc igitur aduerti, o fallacissime munde, quomodo vere sit deceptio, quicquid aliquid in te esse videtur. Pulchritudo nanque tua est quasi flos agri. Diuitiae tuae similes sunt stillis roris, quae herbis virentibus inhaerent. Constantia tua similis est niui. Qui te amplectitur, reuera vmbra amplexatur. Qui te desponsat, somnium sibi desponsat. O intricatissime munde, ex quo sic se habent ea, quae in te sunt, nequaquam de caetero tecum permanere volo. Sed iam plane valefacio tibi, redire festinans & intendens in meum principium, idque per illam viam qua veni. Discutram igitur per omnia elementa, & videbo, si forte in illis ipsum inuenire potero. Dic mihi, dic obsecro solidissimum terrae elementum, vbinam putas inuenire potero meum principium? Annon est ipsum intra te? Non in me, sed in teipso, o homo illud perquire, ego vero per ipsius voluntatem te nutrio, & in me sustento. Dic ergo mihi, o terra, qualiter est ipsum in me? Ita plane quemadmodum sol est in caelo, & secundum quod ad ipsum conuersus fueris, secundum hoc quoque ipsum lucet in te, et manifestat seipsum tibi ac si nullus alius superesset praeter te, de quo curare haberet. Dic mihi quare & tu o aer, quem mira